

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 82

din 23 ianuarie 2014

Prin raportul nr. 4318/IJ/1116/DIP/2013/1430/ST/2014, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii sesizarea formulată de doamna **B. L.**, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, privind apărarea independenței profesionale, motivat de presiunile exercitate asupra sa în legătură cu soluționarea unor dosare de corupție, de către

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 10 octombrie 2013, în temeiul art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, doamna **B. L.**, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, a înaintat Inspecției Judiciare cererea sa prin care solicită apărarea independenței profesionale susținând că exercită presiuni în legătură cu soluționarea unor dosare de corupție.

Potrivit raportului nr. 4318/IJ/1116/DIP/2013 întocmit de Inspecția Judiciară ca urmare a verificărilor prealabile, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Doamna procuror _____ își desfășoară activitatea în sectorul urmărire penală în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj, în instrumentarea magistratului în cauză aflându-se și dosarul nr. _____ având ca obiect comiterea infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 257 Cod penal raportat la art. 5, 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000. Acest dosar s-a format la data de _____ 2013, ca urmare a sesizării din oficiu pe baza datelor rezultate în cadrul instrumentării dosarului penal nr. _____ al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj.

La data de 17 iulie 2013, în dosarul nr. _____ doamna procuror _____ a dispus începerea urmăririi penale „in personam” pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 257 alin. (1) Cod penal raportat la art. 5 și 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanțele nr. _____ din data de _____ 2013, doamna procuror _____ a dispus aplicarea a două amenzi judiciare, în cuantum de câte 5000 lei, _____ și _____

_____, pentru săvârșirea abaterii judiciare prevăzută de art. 198 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

În conținutul ordonanțelor s-a reținut că dosarul în care s-au aplicat amenzile judiciare are ca obiect comiterea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 5, 6 și 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000, însă în cadrul unui alt dosar penal, de asemenea al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj, având ca obiect infracțiunea de trafic de influență, au rezultat date și indicii privind traficarea influenței și într-o altă direcție, respectiv asupra unor funcționari din cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Cluj – Serviciul Rutier, cu referire expresă la situația unui dosar penal.

În acest context, lucrătorii din cadrul DGA – SJA Cluj au fost delegați în dosarul nr. _____ să identifice camerele de supraveghere amplasate pe clădirea aparținând Inspectoratului de Poliție al județului Cluj – Serviciul Rutier, precum și a celor din zona limitrofă acestuia (regim public sau privat), inclusiv SPCRPCIV Cluj și să ridice imaginile înregistrate de acestea în perioada _____ 2013.

La data de _____ 2013, în jurul orei 10,00 doamna procuror _____ împreună cu domnul _____ și domnul _____ din cadrul DGA-SJA Cluj s-au deplasat la clădirea unde funcționează Inspectoratul de Poliție

al județului Cluj, unde se află sediul Serviciului Rutier și al Secției 3 Poliție – Poliția municipiului Cluj Napoca.

În conținutul ordonanțelor se menționează faptul că, în același moment, [redacted] a fost informat personal de către [redacted], în legătură cu scopul prezenței echipei de investigații, cu mențiunea expresă a deplasării inclusiv a procurorului de caz și a faptului că urmează să se procedeze la ridicarea unor imagini de pe mediile de stocare în condițiile art. 96 și urm. din Codul de procedură penală.

De asemenea, din situația de fapt expusă, rezultă că organele de poliție au invocat lipsa unei adrese, precizând că la momentul întocmirii unui astfel de înscris se vor pune la dispoziție actele solicitate. Această situație a rezultat și din relațiile oferite de [redacted], care a participat alături de procuror la acțiune, procurorul menționând cu acel prilej că solicitarea se face în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, în cadrul unui dosar penal și ca atare nu are nevoie de nicio adresă în acest sens.

De altfel, și în ordonanțele de aplicare a amenzilor judiciare, procurorul a motivat că au fost invocate neregularități procedurale inexistente și inaplicabile.

Această situație a fost de natură să prelungească în timp acțiunea procurorului și a ofițerilor DGA, respectiv aproximativ 2 ore în final, întocmindu-se o adresă pentru punerea la dispoziție a imaginilor solicitate.

Pentru aplicarea amenzilor judiciare menționate, doamna procuror [redacted] a reținut că, având în vedere normele procedurale aplicabile și necesitatea derulării raporturilor dintre cele două instituții, respectiv Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj și Inspectoratul de Poliție al județului Cluj, astfel încât să se asigure transmiterea datelor necesare în cel mai scurt timp posibil, cu luarea în considerare a unui minim de deontologie profesională, conduita șefului Inspectoratului de Poliție al județului Cluj a fost de natură a aduce prejudicii actului de justiție și a împiedica exercitarea atribuțiilor de serviciu de către organele judiciare, cu consecința posibilității pierderii unor date și informații ce pot constitui mijloace de probă într-o cauză penală ce privește o infracțiune de corupție.

În ceea ce o privește pe [redacted] în cadrul [redacted] doamna procuror [redacted] a apreciat

că, având în vedere normele procedurale aplicabile și luarea în considerare a unui minim de deontologie profesională, conduita acesteia, în calitate de

..., concentrată pe contestarea legitimității unei astfel de acțiuni a procurorului de caz și a capacității decizionale a acestuia, fără o preocupare cel puțin egală direcționată către exercitarea atribuțiilor de serviciu având ca scop cel puțin conservarea datelor, a fost de natură a aduce prejudicii actului de justiție și a împiedica exercitarea atribuțiilor de serviciu de către organele judiciare, cu consecința posibilității pierderii unor date și informații ce pot constitui mijloace de probă.

Împotriva acestor amenzi au fost formulate cereri de reexaminare de către Inspectoratul de Poliție al județului Cluj, cât și ... în Comunicații și Informatică din cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Cluj, aceste cereri fiind adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj la data de 29 martie 2013. În aceeași zi domnul ..., a dispus prin rezoluție trimiterea cererilor către Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj.

Luând la cunoștință de conținutul cererilor de reexaminare și având în vedere că se pune problema unei relații între instituții, domnul procuror general le-a invitat pe doamna ...

... și pe doamna procuror ... pentru a purta o discuție legată de respectivul incident. La discuție a participat și domnul ...

Potrivit susținerilor doamnei procuror ..., domnul ... i s-a adresat textual: „le anulezi tu sau le anulez eu? Cine a mai văzut șef de inspectorat județean de poliție amendat de un procuror?”

De asemenea, doamna ... a precizat că procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj i-a solicitat procurorului de caz să anuleze amenzile pe care le-a dispus, fiindu-le cerute explicații cu privire la acestea.

Susținerile doamnei procuror ... și ale doamnei ... sunt infirmate de domnul ... precum și de domnul ...

Astfel, procurorul general a precizat că nu i-a impus doamnei procuror să anuleze amenzile judiciare, însă a afirmat că este nefiresc să amendeze șeful Inspectoratului Județean de Poliție al județului Cluj care nu a putut da curs solicitării procurorului, întrucât se afla la ceremonia ocazionată de Ziua Poliției. Totodată, domnul procuror general a menționat că le-a solicitat celor două doamne procuror să analizeze apărările și motivele formulate în cererile de reexaminare și să reaprecieze dacă sancțiunea a fost sau nu justificată.

Sușinerile domnului procuror general au fost confirmate și de domnul care a precizat că și el a solicitat doamnelor procuror de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj să reaprecieze asupra amenzii judiciare aplicate, având în vedere cuantumul mare al amenzilor aplicate și faptul că în ziua respectivă conducerea Inspectoratului Județean de Poliție Cluj era implicată în manifestările dedicate Zilei Poliției.

De asemenea, domnul procuror general adjunct a precizat că discuția nu a avut loc pe un ton amenințător, imperativ și nu s-a impus o anumită conduită doamnei procuror, ci a avut ca obiect discuții referitoare la oportunitatea amendării șefului Inspectoratului Județean de Poliție Cluj, raportat la necesitatea unei bune comunicări și colaborări între organele de urmărire penală.

După ce au avut loc discuțiile menționate, cererile de reexaminare au fost trimise Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj, înregistrate și repartizate spre soluționare doamnei procuror în aceeași zi, respectiv 29 martie 2013.

Prin ordonanțele nr. din 4 aprilie 2013, doamna procuror a admis cererile de scutire de plata amenzilor în cuantum de 5000 lei.

În motivarea ordonanțelor menționate anterior, procurorul a reținut că, din punct de vedere procedural și factual, cererile sunt totalmente nefondate, motivele fiind cele reținute în starea descrisă în ordonanțele de aplicare a amenzilor judiciare, care concretizează și conturează o împiedicare a exercitării, în legătură cu procesul, a

atribuțiilor ce revin organelor judiciare, procuror sau lucrători DGA – SJA Cluj, fără tangență cu o solicitare de punere la dispoziție.

S-a reținut că, în esență, nu s-a permis accesul la serverul pe care erau stocate datele solicitate, fără a se menționa măcar faptul că este vorba de informații clasificate, deși a existat o întrebare expresă în acest sens a procurorului de caz adresată celor doi lucrători de la Serviciul Comunicații și Informații sau a se preciza poziția în sensul unui refuz, astfel încât să poată fi demarate procedurile instituite de art. 100 și urm. Cod de procedură penală.

Cu toate acestea, procurorul a reținut că se impune admiterea cererii de scutire a amenzilor judiciare, având în vedere conduita adoptată ulterior aplicării acestora și împrejurările care au fundamentat o atare sancțiune, concretizate în exprimarea regretului pentru ceea ce a fost denumită ca o neînțelegere datorată unei lipse de comunicare, cu excluderea totală a unei rele credințe.

La data de 18 iulie 2013, doamna procuror [redacted] a întocmit referatul nr.

[redacted] în cadrul aceluiasi dosar penal, prin care a propus efectuarea unei percheziții la biroul, spațiul de lucru, fișetul și orice alt posibil spațiu de depozitare aflat în folosința domnului [redacted] și a domnului [redacted].

[redacted] În motivarea cererii se menționează faptul că, influența care face obiectul traficului, respectiv care se vehiculează în mod real, se referă la doi lucrători de poliție, respectiv [redacted], astfel încât în posesia acestora s-ar putea afla acte, documente sau bunuri ce privesc obiectul cauzei.

Prin încheierea nr. [redacted] din data de [redacted], emisă în dosarul nr. [redacted] al T.O. [redacted] fost admisă sesizarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj și, în baza art. 100 și urm. Cod de procedură penală, s-a autorizat efectuarea perchezițiilor domiciliare la biroul, spațiul de lucru, fișetul și orice alt posibil spațiu de depozitare aflat în folosința lui [redacted] și a lui [redacted] pentru o perioadă de 6 zile.

Percheziția a fost efectuată la data de [redacted], dată la care domnul [redacted], procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, a fost informat telefonic de către șeful Inspectoratului Județean de Poliție Cluj că în biroul șefului

Serviciului Poliției Rutiere Cluj se efectuează o percheziție de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj.

Potrivit susținerilor domnului procuror general [redacted], acesta i-a solicitat șefului Inspectoratului Județean de Poliție Cluj să verifice dacă percheziția nu este efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, întrucât potrivit competenței, parchetele de pe lângă tribunale nu pot cerceta ofițeri de poliție judiciară. Comandantul poliției a revenit cu un telefon și l-a informat că percheziția este efectuată de către doamna procuror [redacted]. De subliniat este faptul că, procurorul general a menționat că nu cunoaște obiectul dosarului nr. [redacted] aflat în lucru la procurorul [redacted] și nici nu a purtat vreo discuție cu aceasta pe marginea dosarului.

În acest context, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj a contactat-o telefonic pe doamna [redacted], prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj și a întrebat-o dacă este adevărat că un procuror de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj efectuează percheziție la șeful Serviciului Poliției Rutiere. La răspunsul afirmativ al acesteia, procurorul general i-a solicitat să verifice atent competența, întrucât dacă este vorba de acte de corupție, competența pentru ofițerii de poliție revine Direcției Naționale Anticorupție iar Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj nu are competența să cerceteze ofițeri de poliție judiciară.

Susținerile domnului procuror general [redacted] au fost confirmate de doamna prim procuror [redacted], care a menționat la rândul său faptul că, întrucât a apreciat că orice discuție cu procurorul de caz în timpul efectuării actului de urmărire penală putea fi interpretat ca o imixtiune în activitatea pe care o desfășura, a așteptat ca doamna procuror [redacted] să se întoarcă la parchet, ocazie cu care i-a adus la cunoștință cele discutate cu procurorul general.

Doamna prim procuror [redacted] a precizat că, în același context, a analizat detaliile cazului împreună cu doamna procuror [redacted] ajungând din nou la concluzia că procedura a fost respectată întocmai, că Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj este competent să efectueze urmărirea penală și că nu se pune problema declinării dosarului la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj și nici la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj.

După efectuarea percheziției domiciliare, respectiv la data de 2013, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj plângerea formulată de domnul [redacted] în cadrul [redacted] împotriva doamnei procuror [redacted] în legătură cu efectuarea percheziției din data de 2013.

Plângerea a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj sub nr. [redacted], iar dosarul a fost repartizat spre soluționare domnului procuror [redacted].

În cadrul acestui dosar penal, la data de 2013 s-au solicitat relații de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, respectiv comunicarea în fotocopie a cererii adresate Tribunalului Cluj pentru efectuarea percheziției în biroul domnului [redacted], precum și a încheierii de ședință și a autorizației de percheziție nr. [redacted] din 2013, emisă de Tribunalul Cluj, cât și procesul-verbal întocmit la data de [redacted] cu ocazia efectuării percheziției în biroul domnului [redacted].

Actele solicitate au fost transmise Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj prin adresa nr. [redacted] din 2013, fiind înregistrate la această unitate de parchet la data de [redacted] 2013.

La data de [redacted] 2013, procurorul de caz a solicitat Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj comunicarea în fotocopie a procesului-verbal de sesizare din oficiu, înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, sub nr. [redacted] din [redacted] 2013, precum și rezoluția de începere a urmăririi penale împotriva numitului [redacted] din data de [redacted] 2013, emisă în dosarul nr. [redacted]. De asemenea, procurorul de caz a mai solicitat să se comunice dacă cele două dosare amintite se află sau nu în curs de urmărire penală la procuror.

Prin adresa nr. [redacted] 2013 din data de [redacted] 2013, înregistrată la aceeași dată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj a comunicat faptul că cele două dosare penale se află în curs de urmărire penală la procuror, astfel încât sunt în imposibilitatea procedurală de a da curs solicitării, la acel moment, urmând a se comunica, eventual, soluția la finalizarea cercetărilor ce au ca obiect fapte de corupție.

După comunicarea acestui răspuns, domnul procuror a contactat-o telefonic pe doamna Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj, solicitându-i comunicarea actelor iar, ulterior, întrucât aceasta nu s-a conformat a invitat-o la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj unde s-au purtat discuții pe această temă.

Conținutul discuțiilor nu a putut fi stabilit cu certitudine, ci doar rezultatul acestora, întrucât procurorul general și prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj au susțineri diferite referitoare la modul în care a fost abordată discuția.

Astfel, prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj a precizat că în momentul în care a fost apelată telefonic, i s-a cerut într-o manieră imperativă de către domnul procuror comunicarea actelor solicitate, în caz contrar urmând „să le arate” lor.

În ceea ce privește discuția din biroul procurorului general, doamna a precizat că a explicat într-un mod foarte clar că, întrucât în dosar sunt folosite tehnici speciale de investigație, care le obligă să păstreze confidențialitatea actelor de urmărire penală, nu pot comunica acele acte, deoarece o astfel de comunicare ar putea afecta mersul anchetei, urmând a se conforma la finalizarea acesteia. De asemenea, prim procurorul a precizat că domnul procuror

nu a acceptat explicațiile date și fără să-i ofere nici un argument cu privire la motivul urgenței și a ingerinței în activitatea altui procuror, i-a cerut să comunice actele, spunându-i că nu are nicio problemă să pună în mișcare acțiunea penală împotriva unor procurori.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj a precizat că în cadrul discuției telefonice i-a atras atenția prim procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj asupra modului ireverențios în care a formulat răspunsul, cerându-i, totodată, înaintarea copiilor de pe actele solicitate de către domnul procuror

Referitor la discuția purtată în biroul domnului procuror acesta a menționat că i-a atras atenția doamnei asupra necomunicării actelor solicitate, spunându-i că dacă se va continua în acest fel, nu vor menaja pe nimeni, cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 198 alin. (6) din Codul de

procedură penală prevăd că, în asemenea situații, chiar aplicarea unei amenzi judiciare nu înlătură răspunderea penală, în cazul în care fapta constituie infracțiune.

După aceste discuții, la data de 2013, doamna prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj a făcut cunoscut Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj faptul că, în cadrul dosarului nr. , nu este emisă o rezoluție de începere a urmăririi penale, iar conținutul procesului verbal de sesizare din oficiu se regăsește în conținutul referatului adresat instanței de judecată în vederea autorizării percheziției, act care a fost înaintat conform adresei din data de 2013. În aceste condiții, actele solicitate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj nu au fost comunicate.

La data de 2013, prin referatul nr. domnul procuror a solicitat repartizarea dosarului unui alt procuror din cadrul Secției de urmărire penală, având în vedere activitatea judiciară pe care o desfășoară, respectiv participarea în ședințe de judecată, efectuarea urmăririi penale într-un alt dosar și analiza soluțiilor definitive de achitare în 11 dosare repartizate în acest sens.

Cererea a fost aprobată, iar la data de 2013, dosarul a fost repartizat doamnei procuror

La data de 2013, prin adresa nr. s-a solicitat doamnei prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj să comunice, punctual, răspunsul la chestiuni legate de modul de instrumentare a dosarului nr.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj a răspuns prin adresa din 2013, cu precizarea că o comunicare în corpore a actelor din dosar ar putea afecta urmărirea penală, reiterând mențiunea privind caracterul nepublic al urmăririi penale ce incumbă tuturor părților implicate, astfel că o cauză cu un obiect stabilit nu poate fi supusă și normelor penale și celor de comunicare publică. S-a menționat că odată calificat obiectul unui litigiu, se aplică normele legale ce reglementează acel obiect și nu se poate opta în funcție de o voință unilaterală, nici a autorității, nici a părții.

Întrucât răspunsul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj din data de 2013 a fost evaziv și incomplet, ceea ce împiedica buna derulare a cercetărilor și provoca întârziere în desfășurarea anchetei în dosarul nr. prin ordonanța

din data de _____ 2013, doamna procuror _____ a dispus sancționarea doamnei procuror _____ și a doamnei _____ pentru comiterea abaterii judiciare prevăzute de art. 198 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală, cu o amendă în cuantum de câte 1000 lei.

În cuprinsul ordonanței se menționează că răspunsul este incomplet și evaziv, având o motivare nerezonabilă și nesusținută de cadrul procesual penal în care s-a solicitat prezentarea de date și înscrisuri/înregistrare/procedeu probatoriu în copie.

Se mai arată că nu are nicio relevanță faptul că dosarul penal, pentru a cărui soluționare au fost solicitate datele și înscrisurile, a fost înregistrat la sesizarea unei persoane private, presupus vătămate, atât timp cât acestea sunt destinate procurorului de caz și stabilirii circumstanțelor cauzei, a determinării faptelor, astfel că nu urmează să facă obiectul unei comunicări publice, în condițiile Legii nr. 541/2001, neînțelegându-se referirea generică la conceptul de comunicare publică. În acest context, procurorului investit cu efectuarea unei anchete penale nu-i poate fi opus caracterul nepublic al informațiilor dintr-o investigație penală și este inadmisibilă asimilarea cu drepturile unei părți în cadrul unei proceduri penale.

De asemenea, se menționează că presupusa temere asupra afectării anchetei prin comunicarea actelor este în mod vădit nejustificată, având în vedere obligația de a oferi garanțiile legale de asigurare a confidențialității datelor și înscrisurilor care au acest caracter și nu interesează modul în care procurorul de caz de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj stabilește etapele anchetei, dispune asupra administrării probatoriului și soluției în cauză, ci aspectele de legalitate și de respectare strictă a dispozițiilor procedurale în efectuarea anchetei.

În prezent, urmare a memoriului depus de doamna procuror _____ la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dosarul nr. _____ al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj a fost preluat, fiind înregistrat sub nr. _____

Față de solicitarea formulată de doamna _____ procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, privind apărarea independenței profesionale, Plenul reține următoarele:

Aspectele care sunt apreciate de doamna procuror ca reprezentând imixtiune în activitatea sa, de natură a-i afecta independența și imparțialitatea se referă în esență la solicitarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj de a reaprecia asupra amenzilor judiciare aplicate, precum și la faptul că procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj s-a interesat de percheziția pe care o desfășura la sediul Serviciului Poliției Rutiere Cluj, cât și la efectuarea de cercetări și solicitarea de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj a actelor din dosarul care se afla în lucru la procuror, cu implicarea procurorului general pentru a se comunica relațiile solicitate și care nu erau furnizate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj.

Pornind de la aceste aspecte, Plenul consideră necesar a se avea în vedere conceptele de independență, imparțialitate și imixtiune, astfel cum sunt ele definite de legislația în vigoare.

Astfel, conceptul de **independență** se referă la situația unei persoane care judecă lucrurile și acționează în mod independent, neinfluențată de alții.

Conform dispozițiilor înscrise în articolul 132 din Constituția României și în articolul 62 alin. (2) din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic.

Principiul controlului ierarhic diferențiază statutul procurorilor de cel al judecătorilor care, așa cum consacră dispozițiile articolului 124 alin. (3) din Constituția României, sunt independenți și se supun numai legii.

Potrivit acestui principiu, Ministerul Public este conceput ca un sistem piramidal în cadrul căruia procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului acelui parchet, iar conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior.

Faptul că activitatea procurorului este guvernată și de principiul controlului ierarhic face ca independența acestuia să capete alte valențe decât cea a judecătorului.

Dispozițiile articolului 64 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe de o parte, dau eficiență principiului controlului ierarhic atunci când prevăd că „dispozițiile procurorului ierarhic

superior date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine” iar pe de altă parte, consacră principiul independenței procurorului în soluțiile dispuse.

De asemenea, o altă dimensiune a independenței procurorului este dată și de dispoziția înscrisă în articolul 67 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză”.

Garanția prevăzută de legiuitor pentru respectarea independenței procurorului constă în posibilitatea acordată acestuia de a contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior în orice formă în efectuarea urmăririi penale, adoptarea soluției și prezentarea concluziilor în instanță.

Referitor la conceptul de **imparțialitate**, ca element al unui proces echitabil, Plenul reține că acesta reprezintă garanția încrederii justițiabililor în magistrații și instituțiile în care se realizează actul de justiție. Esența acesteia constă în obligația magistratului de a se manifesta, în același mod, față de toți participanții la proces și de a nu avea o atitudine unilaterală ce ar aduce atingere spiritului de obiectivitate, de nepărtinire și de echidistanță.

În legislația română imparțialitatea magistratului este consacrată cu valoare de principiu constituțional.

Articolul 124 alin. (2) din Constituția României statuează că „justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar art. 132 alin. (1) prevede că „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

Cu privire la conceptul de **îmixtiune**, Plenul reține că acesta presupune amestecul în activitatea de urmărire penală, în afara cadrului legal reglementat de dispozițiile art. 62 și art. 64 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a dispozițiilor Codului de procedură penală.

Plenul constată că în raport de cele trei concepte avute în vedere mai sus, susținerile doamnei procuror *Luminița*, referitoare la afectarea independenței și imparțialității, sunt neîntemeiate.

În susținerea acestei concluzii, Plenul apreciază că solicitarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj adresată doamnei procuror de a reaprecia asupra amenzilor judiciare aplicate, nu poate fi calificată drept o imixtiune în activitatea de urmărire penală desfășurată de procurorul de caz.

Cererile de reexaminare formulate de șeful Inspectoratului Județean de Poliție al județului Cluj și de doamna *...* au fost adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, în atenția domnului procuror general.

Acesta, în virtutea atribuțiilor manageriale conferite de funcția pe care o deține și care, printre altele, presupun stabilirea unei bune colaborări interinstituționale, a purtat o discuție cu procurorul de caz și prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj pentru a lămuri aspectele ce ar fi putut pune în pericol bunele relații pe care parchetul trebuie să le aibă cu organele de cercetare penală.

Necesitatea lămuririi acestei situații se impunea cu atât mai mult cu cât în cererile adresate se făcea referire la oportunitatea, sub aspectul momentului ales, a solicitării ridicării cu celeritate a imaginilor înregistrate de camerele de supraveghere. Astfel, pe de o parte, la acea dată, la nivelul Inspectoratului Județean de Poliție al județului Cluj, se aflau în derulare mai multe activități profesionale, respectiv ședința Consiliului de conducere, Bilanțul Ministerului Afacerilor Interne și Ziua porților deschise ocazionate de Ziua Poliției române, iar pe de altă parte, operațiunea de stocare a informațiilor solicitate a necesitat mult timp, fiind finalizată la ora 22,29.

Referitor la discuțiile purtate, verificările au stabilit cu certitudine faptul că acestea s-au referit la necesitatea reexaminării amenzilor judiciare aplicate. Cu privire însă, la modul în care a fost abordată problematica, din verificări nu a reieșit cu certitudine faptul că procurorul general a impus o anumită soluție, întrucât persoanele implicate în aceste discuții au susținut două puncte de vedere contradictorii. Astfel, procurorul general a afirmat în legătură cu amenzile aplicate că a solicitat doar reaprecierea de către

procurorul de caz a necesității aplicării amenzilor, fără să folosească un ton din care se putea deduce impunerea unei anumite soluții.

Având în vedere contextul în care s-au desfășurat discuțiile, Plenul apreciază că nu se poate reține existența unor presiuni exercitate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj asupra procurorului de caz cu privire la adoptarea unei anumite soluții referitoare la aplicarea amenzilor judiciare.

Independența conferită procurorului de dispozițiile legale, cunoaște anumite limite impuse de un alt principiu ce guvernează activitatea Ministerului Public, respectiv cel al controlului ierarhic. În virtutea acestui din urmă principiu, procurorul ierarhic atât în baza atribuțiilor de tip managerial, cât și a celor conferite de controlul legal, instituit de dispozițiile Codului de procedură penală, poate cere un punct de vedere și explicații de la procurorul de caz, pentru a lămuri aspecte ce țin de activitatea de urmărire penală sau de buna administrare și organizare a parchetului, precum și de relațiile stabilite cu celelalte instituții.

Admiterea unui punct de vedere contrar ar putea genera situații în care procurorul ierarhic superior, luând cunoștință de aspecte de nelegalitate ale unor proceduri, să nu poată cere lămuriri și explicații de la procurorii din subordine sau să intervină pentru limitarea producerii unor consecințe mai grave.

De altfel, conținutul funcției manageriale de control presupune, printre altele, potrivit dispozițiilor art. 72 pct. 18 din Regulamentul de ordine interioară a parchetelor, și posibilitatea procurorului general de a verifica direct sau prin procurori anume desemnați modul în care procurorii de la unitățile din circumscripție își îndeplinesc atribuțiile de serviciu.

Plenul apreciază că demersul procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj s-a încadrat în limitele atribuțiilor manageriale conferite funcției.

Plenul reține că, având în vedere considerentele de mai sus, nu se poate pune în discuție existența unei imixțiuni a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj în activitatea de urmărire penală, care să aibă drept consecință afectarea independenței și imparțialității, nici în cazul semnalat de doamna procuror

referitor la convorbirea telefonică purtată de procurorul general cu prim

procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj pe tema percheziției care se efectua la sediul Serviciului Poliției Rutiere Cluj.

Plenul mai reține că din verificări a reieșit că intervenția telefonică a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj a fost determinată de faptul că, în timpul desfășurării percheziției, acestuia i s-au adus la cunoștință aspecte ce puneau în discuție, în raport de calitatea persoanei în biroul căreia se desfășura percheziția, competența Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj de a efectua acest act de urmărire penală.

Plenul consideră că reacția procurorului general a fost una îndreptățită, câtă vreme i s-au adus la cunoștință aspecte ce vizau nelegalitatea unei proceduri prin încălcarea dispozițiilor referitoare la competența după calitatea persoanei, iar discuția purtată cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj a vizat doar necesitatea verificării de către acesta a competenței în efectuarea actului de urmărire penală.

Cu privire la efectuarea de cercetări și solicitarea de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj de acte din dosarul care se afla în lucru la doamna procuror

în vederea soluționării cauzei și implicarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj pentru a se comunica relațiile solicitate, Plenul apreciază că nu se poate pune în discuție afectarea independenței și imparțialității procurorului de caz, întrucât derularea procedurii penale presupunea obținerea tuturor informațiilor considerate de către procurorul de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj, ca fiind relevante pentru stabilirea corectă a situației de fapt.

Plenul constată că nu pot fi primite motivele invocate de doamna procuror [nume] și de doamna [nume] potrivit cărora urmărirea penală desfășurată în dosarul aflat în lucru la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj ar fi afectată prin comunicarea „in corpore” a actelor solicitate, nerespectându-se astfel caracterul nepublic al urmăririi penale, pentru a-și justifica refuzul de a pune la dispoziția procurorului de caz din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj actele solicitate, întrucât procurorului investit cu soluționarea unei anchete penale nu-i poate fi opus caracterul nepublic al informațiilor dintr-o investigație penală.

Refuzul exprimat de către doamna procuror [nume] și de doamna [nume]

de a pune la dispoziția organelor de urmărire penală actele

solicitate, a determinat intervenția legitimă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, de a atrage atenția asupra consecințelor legale la care se expuneau prin necomunicarea relațiilor.

Plenul apreciază că în contextul în care s-au desfășurat evenimentele legate de comunicarea actelor necesare pentru desfășurarea procedurilor penale în cadrul dosarului aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, nu poate fi pusă în discuție afectarea independenței și imparțialității doamnei procuror „...”, întrucât nu existau consecințe asupra anchetei desfășurate de aceasta în dosarul penal, garanția legală de asigurare a confidențialității datelor și înscrisurilor care au acest caracter revenind tuturor persoanelor implicate în procedurile judiciare. Mai mult decât atât, din verificări a reieșit faptul că înscrisurile solicitate nu aveau caracter confidențial.

Cu privire la implicațiile ce le poate avea asupra independenței și imparțialității existența unui dosar de urmărire penală deschis față de un procuror de caz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a statuat prin Hotărârea nr. 275 din 20 martie 2008 faptul că efectuarea de cercetări și începerea urmăririi penale, în conformitate cu dispozițiile legale, în legătură cu instrumentarea unei cauze, nu constituie o încălcare a independenței și imparțialității procurorului.

Totodată, Plenul reține și faptul că afirmațiile de ordin general ale doamnei procuror „...” făcute în nota de relații, referitoare la o posibilă implicare a domnului „...” în cauze ce vizează anumite persoane pe care, potrivit susținerilor acesteia, urmărea să le favorizeze, sunt grave și lipsite de suport probator, atât timp cât nu conturează nicio situație concretă ce ar putea conduce la concluzia că procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj și-ar depăși atribuțiile conferite de lege.

Având în vedere situația constatată prin raportul nr. 4318/IJ/1116/DIP/2013/1430/ST/2014 al Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că toate demersurile efectuate de domnul „...” al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj, au fost efectuate în cadrul atribuțiilor conferite de funcția managerială pe care o exercită și de controlul ierarhic și nu pot fi privite ca imixțiuni în activitatea procurorului de caz,

respectiv a doamnei [redacted], de natură să afecteze independența și imparțialitatea doamnei procuror [redacted].

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, precum și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor valabil exprimate ale membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a independenței profesionale formulate de doamna [redacted], procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj.

Art.2 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 82 din 23 ianuarie 2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media al Consiliului Superior al Magistraturii.

Dată în București, la data de 23 ianuarie 2014

Președinte,

Judecător dr. Adrian BORDEA

